

- (съмъ съ), *vr.* se passer de, se restreindre à.
Задоволнителенъ, *adj.* satisfaisant.
Задоволство, *sn.* l'aisance *f.*, le bien-aise; || живѣѧ въ —, *vn.* faire florès.
Задоволствуамъ, *va.* satisfaire, suffire; || — самъ себе-си, se satisfaire soi-même, se suffire à soi-même.
Задоволвамса и -ливамса, *vr.* s'accommoder à, se borner à; || (съ нѣщо), se payer de [s'établir].
Задомявамса, *vr.* se marier, s'emménager,
Задомянане, *sn.* le mariage.
Задоменъ (мужъ или жена), *adj.* Jur. conjoint, ouïte, *s.*
Задържавамъ, *va.* retenir, arrêter, contenir, occuper, maintenir, enchaîner, retarder, amuser; 1. *Jur.* détenir; 2. *Vén.* rompre; 3. (тота), *Mus.* rester; 4. (за всякоашъ дължност-та си), se perpétuer dans une charge; 5. (у себе-си), retenir; 6. (при себе-си), fig. rengâiner; 7. -са, *vr.* se tenir; 8. se retenir, s'empêcher de, enrayer.
Задържавачъ (на чуждо място), *sn.* *Jur.* un rétentionnaire.
Задържане, *sn.* la rétention.
Задържителенъ, *adj.* suspensif. [nable.
Задържливъ (въ търпени), *adj.* Mil. te-
Задъръж! *intj.* Mar. avaste ou vaste.
Задъстевамъ, *va.* emboîter; || (перо на стрѣла), empennier.
Задъстеване, *sn.* l'emboîture.
Задрѣмамъ, *vn.* s'assoupir.
Задсвѣтъ, *sm.* le contre-jour; || въ —, *adj.* à contre-jour.
Задужа, *sf.* le tue-vent; 1. *sam.* la touffeur, la cache; 2. (въ пристанище), *Mar.* le bassin; 3. миришь на —, *vr.* sentir le renfermé.
Задужень кътъ, *sm.* le recouin.
Задужникъ, *sm.* le paravent.
Задушавамъ, *va.* étouffer, suffoquer; || *sam.* emmitoufler; || -са, *vr.* étouffer, s'empêtroufler.
Задушаване, *sn.* l'étouffement *m.*; || (на месо), l'estouffade *f.*; || *Méd.* l'asphyxie *f.*
Задушене, *sn.* la suffocation, la daube.
Задушено месо, *sn.* l'estouffade *f.*, étuvée, daubé *f.* [étouffant].
Задушенъ, *adj.* asphyxié, *s.*; || (за врѣмѧ),
Задушителенъ, *adj.* suffocant.
Задушливо испарене, *sn.* le miasme.
Задушливъ, *sf.* le méphitisme.
Задушливъ, *adj.* méphitique.
Задушница, *sf.* fête ou jour des âmes, *f.*
Задъ, *préfixe*, trans.; || от —, на —, *prép.* derrière. [нр la chasse à]
Задырямъ и -рвамъ, *va.* accoster, don-
Задыряне, *sn.* la galanterie; || наклоненъ къмъ —, galant après le nom.
- Задыревачъ**, *sm.* un galant.
Задѣнвамъ (ладіл), *va.* Mar. gréer.
Заджевамъ (буре), *va.* foncer.
Заджика (на оржже), *sf.* la culasse; || завивамъ —та на пушка, *va.* enculasser; || изваждамъ —та отъ опашката на оржже, *va.* déculasser.
Заедно, *adv.* ensemble, en commun, de compagnie, à la fois, tout à la fois, tout d'une tenue, conjointement, de front, y compris, du fort au faible, le fort portant le faible; || fig. de concert; || подписвамъ —, *va.* contre-signer.
— набѣденъ, *s.* coacusé, éé.
— наемникъ, *sm.* *Jur.* un confidéjusseur.
— роденъ, *adj.* inhéritant, inné.
Заедность, *sf.* l'ensemble *m.*
Заеквамса, *vr.* bégayer, balbutier, annoncer.
Заекване, *sn.* le bégayement ou bégaiement, annoncement *m.*
Заекливъ, *adj.* bégue. || fig. puiser.
Заемамса и Заем-, *vr.* emprunter de, à;
Заемване, *vn.* l'emprunt *m.*
Заеменъ, *adj.* emprunté.
Заемовачъ, *ka.*, *s.* emprunteur, euse.
Заемодавачъ, *ka.*, *s.* prêteur, euse; créancier, ère; 1. *Com.* un créditeur; 2. (съ залогъ), prêteur sur gage *m.*; 3 (отъ стора ръка), oprosant ou créancier en sous-ordre; 4. (на запрѣти неговъ дължникъ), un commandataire.
Заемодавачи (предиторы), *sm. pl.* les parties prenantes *f.*; || сподѣлениe сумма между — отъ втора ръка, *Jur.* le sous-ordre.
Заемъ, *sm.* l'emprunt *m.*, le prêt; 1. заемъ на —, *va.* emprunter de, à; 2. давамъ на — или заемъ, *va.* prêter; 3. зимамъ добывна връхнина отъ —, *va.* prêter à la petite semaine.
Заета мысль, la réminiscence.
Заздравено писмо, *sn.* lettre chargée ou recommandée *f.*
Заздравенъ, *adj.* sûr, certain de, arrêté; || най-но ерѣство, *sn.* le plus sûr.
Заздравилникъ, *sm.* *Com.* un assureur.
Заздравителенъ, *adj.* *Méd.* consolidant, conglomeratif.
— билетъ, *sm.* carte de sûreté, *f.*
— полисъ [унищожене на —, *Com.* la ristorne et ristorne; || унищожавамъ —, *va.* *Com.* ristorner. [Lloyd.
Заздравително сдружаване, *sn.* *Com.* le
Заздравявамъ, *va.* rassurer, protester; 1. *Com.* assurer; 2. (дѣлъ), consolider; 3. (изново), réassurer.
Заздравяване, *sn.* l'assurance *f.*, hypothèque, protestation *f.*; || *Com.* l'assuré *m.*
Заздравяне, *sn.* *Méd.* la consolidation.
Заздрава (за рана), *v. imp.* elle reprend; || (накъ), elle se reprend.